

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Februar 2009 • Nr. 58

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 21 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden

© Brent Stirton / Getty Images / WWF-UK

Indhold

Hvem skal trække læsset?.....	1	G20 topmøde i London	7
For svagt klimaudspil fra EU bringer klimaaf tale i fare	2	Trafikforliget er ikke så grønt	7
Klima: Forureneren skal betale – ikke blot give lån	3	Status på krisen ved World Social Forum i Belem.....	8
Nøglen til en retfærdig klimaaf tale	4	Arrangementer	10
Grøn skattereform er nødvendig	4		
CONCITO: Kritik af biobrændstoffer	5		
Associeringsaf tale mellem EU og Mellemamerika	6		

Hvem skal trække læsset?

Af Mette Gjerskov, klimaordfører, Socialdemokraterne.

Hvem skal trække læsset op til COP15 klimatopmødet i København? Alle snakker om Obama, men vi kan vel ikke lade det være op til amerikanerne at sætte niveauet for en ny klimaaf tale?

Connie Hedegaard sagde på klimatopmødet i Poznan: "From now on we're not Denmark - not the EU...". Et klogt og klart signal: Det kommende værtsland vil se ud over egne snævre interesser og forsøge at tilgodese alles ønsker. Jeg synes, at det er et

rigtigt signal at sende, men jeg bekymrer mig samtidig: Hvis vi skal spille rollen som mæglende værter, hvem skal så spille rollen som ambitiøse indpiskere? Vil Connie Hedegaard og Anders Fogh Rasmussen være så forhåbende på at få en aftale i hus, at de er parate til at gå på kompromis med indholdet? Tanken om at kunne stå der foran verdenspressen med et stykke aftalepapir, hvor der står klima og København på, må være besnærende.

“Alle snakker om Obama, men vi kan vel ikke lade det være op til amerikanerne at sætte niveauet for en ny klimaafgørelse?”

Hvis ikke vi kan være de ambitiøse indpiskere – hvem kan så? Tysklands Angela Merkel er vist stort set lagt ned af industrien. Og polakkerne kan vi nok heller ikke vente os så meget af. Kigger vi uden for Europa, er der selvfølgelig amerikanerne.

Med Obama som præsident er der kommet helt nye boller på suppen i USA. Jeg er som alle andre meget begejstret for hans klare klimameldinger, men har han overhovedet mulighed for at trække aftalen op på et tilstrækkeligt højt niveau?

“Hvis vi skal spille rollen som mæglende værter, hvem skal så spille rollen som ambitiøse indpiskere?”

Hvem er der så? Ja, min opfordring til alle er: Lad os i fællesskab se mod nord. Vi har brug for ambitiøse indpiskere på COP15, og svenskerne og nordmændene er her oplagte aktører. Jeg håber, at alle der kan, vil bruge deres skandinaviske kontakter. Vores skandinaviske venner kan komme til at spille en afgørende rolle. De kan hjælpe os med at sikre, at den danske regering ikke forfalder til at lave en slatten klimaafgørelse i København til december.

For svagt klimaudspil fra EU bringer klimaafgørelse i fare

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

Den 28. januar kom EU-Kommissionen med sit udspil til EU's position i forbindelse med forhandlingerne om den nye internationale klimaafgørelse, som skal indgå i København til december. Desværre er udspillet langt fra ambitiøst nok, og det bringer dermed både klimaet og den nødvendige klimaafgørelse i fare.

EU-Kommissionens målsætning er en reduktion på 30 procent af drivhusgasser fra de rige lande i 2020, herunder det samme mål for EU selv. Dette er med stor sandsynlighed ikke tilstrækkeligt til at nå målet om at holde den globale temperaturstigning under de kritiske 2 grader, som EU også selv stræber efter - blandt andet fordi det er usandsynligt, at andre rige lande vil forpligte sig til en reduktion på 30 procent ligesom EU.

Samtidig er EU-Kommissionens udspil til den finansiering, som de rige lande skal hjælpe udviklingslandene med, for begrænset og ukonkret. I tidligere udkast fra Kommissionen var der sat konkrete - om end utilstrækkelige - tal på denne støtte, men det endelige udspil er støvsuget for sådanne konkrete forpligtelser.

“Udviklingslandene har med god grund forventet et mere konkret og ambitiøst udspil fra EU.”

Flere af de store u-lande er i klimaforhandlingerne kommet med konkrete udspil til finansieringen af en global klimaafgørelse uden svar fra i-landene. Derfor var EU's udspil imødeset med store forhåbninger. Uden konstruktive og tilstrækkelige udspil i klimaforhandlingerne på nuværende tidspunkt, er der risiko for, at tillidskløften

mellem rige og fattige lande ikke kan overkommes i tide til at skabe den nødvendige klimaaf­ta­le i København.

“Det er [...] nu, de danske ministre skal handle, hvis et tilstrækkeligt EU-ind­spil i klimaforhandlingerne skal sikres.”

Udviklingslandene har med god grund forventet et mere konkret og ambitiøst ud­spil fra EU. Det nuværende udspil lever ikke op til dette og bringer dermed ikke

alene klimaet, men også den nødvendige klimaaf­ta­le i fare.

De ansvarlige ministre i EU skal nu over de næste uger behandle EU-Kommissionens udspil, inden Anders Fogh Rasmussen og hans EU-kolleger skal tage en endelig beslutning på EU-rådsmødet den 19-20. marts. Det er således nu, de danske ministre skal handle, hvis et tilstrækkeligt EU-ind­spil i klimaforhandlingerne skal sikres.

Klima: Forureneren skal betale – ikke blot give lån

Af Nils Brøgger Jakobsen, kampagnemedarbejder i Melle­m­fol­ke­ligt Samvirke.

Den 3. februar annoncerede Verdensban­ken, at den ville give midler til klimatilpasningsprojekter i otte udviklingslande under de nyoprettede ”Climate Change Investment Funds” (CIF). Omkring halvdelen af den annoncerede støtte gives dog i form af lån og ikke i form af reelle bidrag.

92-gruppen har over for den danske regering tidligere udtalt stor bekymring over Verdensbankens CIF-fonde, da disse er stærkt kontroversielle i klimaforhandlingerne, hvor mange udviklingslande ikke mener, at de har tilstrækkelig demokratisk legitimitet i forhold til at kanalisere penge til klimatilpasning. Udviklingslandene og 92-gruppen mener i stedet, at midlerne skal styres i FN-regi for eksempel under den ’Adaptation Fund’, som er etableret under Klimakonventionen og har en demokratisk beslutningsstruktur, som er balanceret mellem donor- og modtagerlande

“Kompensation skal ikke ske i form af lån, men i form af ekstra og nye midler.”

Da det er de rige lande, som har stået for størstedelen af udledningen af drivhusgasser, er det de rige lande, som bærer hovedansvaret for de konsekvenser af klimaændringerne, som i særdeleshed mærkes i udviklingslandene. Kompensation skal

derfor naturligvis ske på baggrund af det anerkendte princip om, at forureneren betaler. Kompensation skal ikke ske i form af lån, men i form af ekstra og nye midler. Det problematiske ved at tilbyde lån til udviklingslandene er, at landene reelt ikke har nogen mulighed for at takke nej til lånene. De rige landes långivninger er erfaringsmæssigt forbundet med forpligtigelser, som begrænser den udviklingsmæssige nytte af de givne lån.

“Det er afgørende, at midlerne står mål med de udfordringer, som klimaændringerne stiller verdens fattige overfor.”

NGO-sammenslutningen "Stamp out Poverty" har med støtte fra ActionAid, som Melle­m­fol­ke­ligt Samvirke er en del af, udarbejdet en ny klimarapport, som fastsætter nogle retningslinjer for, hvordan kompensationsmidlerne skal gives og genereres. Det er afgørende, at midlerne står mål med de udfordringer, som klimaændringerne stiller verdens fattige overfor. Endvidere skal finansieringen ikke ske via den i forvejen alt for begrænsede udviklingsbistand, men genereres via alternative og nytænkende initiativer, som er forankret i et multilateralt og demokratisk organ.

Læs rapporten på www.ms.dk

Nøglen til en retfærdig klimaaf tale

Af Mattias Söderberg, leder af Folkekirkens Nødhjælps klimasekretariat

Det er ulandene, som i dag betaler den store regning for klimaforandringerne. Det er landmændene i Malawi, som ikke ved, hvornår regnen kommer og derfor ikke kan planlægge deres høst, og det er øboerne ved Bangladesh kyst, som ser, hvordan deres øer stille forsvinder på grund af øget erosion og stigende vandstand. Men det er de rige landes udslip af drivhusgasser, som har bidraget til klimaforandringerne, og derfor er det også retfærdigt, at de rige lande skal betale en stor del af regningen for tilpasning og reducerede CO2-udslip.

"[...] det er de rige landes udslip af drivhusgasser, som har bidraget til klimaforandringerne [...]"

Stockholm Environmental Institute og den amerikanske tænketank Eco Equity har udviklet en "retfærdighedsnøgle" for fordelingen af ansvar i en klimaaf tale. Nøglen tager udgangspunkt i to parametre: historisk ansvar og økonomisk kapacitet, og ved hjælp af disse kan man regne ud, hvor store CO2-udslip forskellige lande bør have, og hvor meget de skal betale. Nøglen kalder de for "Greenhouse Development Rights Framework" (GDR).

Det er dog ikke nok at kigge på historisk ansvar og kapacitet, hvis en af tale skal blive

retfærdig. Udvikling koster, ikke mindst i CO2-udslip. De fattigste har ikke bidraget til den globale opvarmning, og derfor bør de heller ikke betale. De bør dog stadig have ret til udvikling, selv om det også fører til udslip. De fattigste udviklingslande bør derfor ikke tælle med i en nøgle, som bygger på retfærdighed.

"De fattigste har ikke bidraget til den globale opvarmning, og derfor bør de heller ikke betale."

Forfatterne til GDR har sat tærskelen for, hvem der er fattige ved godt 20 USD per dag. Det er betydeligt mere end de 2 USD per dag, som definerer en fattig ifølge FN, men det er også et niveau, som gør det muligt at få del af en samfundsudvikling, som respekterer de grundlæggende rettigheder til frihed fra sult og adgang til sundhed og uddannelse.

Den 9. marts lancerer Folkekirkens Nødhjælp en rapport om Danmarks ansvar, hvis GDR bliver brugt som nøgle i en klimaaf tale.

Grøn skattereform er nødvendig

Af Christian Ege, formand for Det Økologiske Råd

Det er glædeligt, at der igen er politisk opbakning til at lave grøn skattereform efter, at VK-regeringen ved sin tiltræden totalt forkastede dette virkemiddel i miljø- og energipolitikken. Prisreguleringen af de grønne afgifter blev stoppet, og deres værdi er i reale priser 12 mia. lavere end i 2001. Statsministeren har i sin tale på Venstres

landsmøde i november og i sin nytårstale klart sagt, at der skal laves en grøn skattereform. Den 2. februar kom så Skattekommissionens forslag. Desværre er det langt fra den grønne revolution, som Anders Fogh har bebudet. Der foreslås forhøjede grønne afgifter med et ekstra provenu på 8 mia. kr. – altså ikke engang nok til at opveje den

udhuling, der er sket i regeringens levetid. Og så kommer 2 af de 8 mia. endda fra salg af CO2-kvoter fra 2013 – en fælles EU-ordning, som Danmark ikke har speciel indflydelse på. Det skal ses i forhold til, at de nuværende grønne afgifter giver 80 mia. i årligt provenu.

”Statsministeren har [...] klart sagt, at der skal laves en grøn skattereform.”

Retningen i Skattekommissionens forslag er i det store og hele god – de går bare slet ikke langt nok. De foreslår bl.a.:

- Øgede afgifter på især erhvervenes energi-forbrug, som er meget lavt beskattet i dag.
- Øgede og mere målrettede afgifter på taxaer og firmabiler
- Afgift på metan fra landbruget.

Over for kommissionens forslag har Det Økologiske Råd fremsat sit eget forslag, som blev fremlagt på en konference på Christiansborg d. 29. januar. Vi foreslår afgifter med et merprovener på 19 mia. kr., herunder:

- Øgede afgifter på erhvervenes energiforbrug – på et betydeligt højere niveau end Skattekommissionens
- En simpel kørselsafgift, som kan virke, indtil vi får den satellitbaserede road pricing, tidligst fra 2015
- En afgift på gylle, som ikke bioforgasses – som vil virke mere motiverende end meta-nafgiften.

”Retningen i Skattekommissionens forslag er i det store og hele god – de går bare slet ikke langt nok.”

Vores forslag vil give en større positiv klimaeffekt og kunne finansiere en langt større del af reduktionerne i indkomstskat. Dermed kunne man f.eks. undgå de meget ubehagelige forslag fra Skattekommissionen om at skære i SU og øge beskatningen af pensioner.

Læs forslaget på www.ecocouncil.dk

CONCITO i stærk kritik af biobrændstoffer

Af Martin Lidegaard, formand for CONCITO

Danmarks grønne tænketank, CONCITO, konkluderer i en ny rapport, at biobrændstoffer ikke vil føre til de CO2-reduktioner, som regeringen har beregnet i Danmarks Kyoto-strategi.

Ifølge rapporten er biobrændstoffer stærkt overvurderede i kampen mod den globale opvarmning – og i Danmarks egen klimastrategi. Danmarks målsætning om 5,75 % biobrændstoffer i 2010 vil ikke give de 820.000 tons CO2 om året fra 2010, som Energistyrelsen har medregnet i sine beregninger for opfyldelsen af Danmarks Kyoto-forpligtelser.

”Ifølge rapporten er biobrændstoffer stærkt overvurderede i kampen mod den globale opvarmning [...]”

Rapporten bygger på de nyeste videnskabelige rapporter om biobrændstoffer og Danmarks indberetning til EU-Kommissionen. Den dokumenterer, at især anvendelsen af første generation af biobrændstoffer reelt risikerer at medføre et større CO2-udslip i stedet for det modsatte. Samtidig slår den fast, at biomasse allerede er en begrænset ressource, som man bør bruge så effektivt som overhovedet muligt. Derfor er det også tvivlsomt, hvor meget andengeneration af biobrændstoffer kan bidrage i klimakampen.

”Det ville være langt bedre at benytte biomassen til afbrænding, biogas og termisk forgasning på kraftværkerne [...]”

Det ville være langt bedre at benytte biomassen til afbrænding, biogas og termisk forgasning på kraftværkerne, hvor man kan få en langt større CO₂-reduktion for den samme biomasse.

Denne betragtning understøttes af, at både elhybridbiler og elbiler vurderes at være i hastig fremmarch og på markedet i kommerciel drift inden for få år, hvilket vil give et vægtigt bidrag til at løse CO₂-problemet i transportsektoren.

Rapporten udelukker ikke, at anden eller tredje generation biobrændstoffer kan komme til at spille en specifik rolle i forhold til flytransport, hvor det lige nu er svært at se nogle alternativer, men anfører at EU's målsætning om 10 % biobrændstof i al motorbrændstof i 2020 næppe vil gavne klimaet ifølge den nyeste forskning på området, herunder fra EU's eget forskningsinstitut JRC.

Rapporten kan downloades på

www.concito.info

Associeringsaftale mellem EU og Mellemerika

Af Helle Løgstø Severinsen, tematisk koordinator, Trade Justice, Mellemfølkeligt Samvirke

Sjette runde i associeringsforhandlingerne mellem EU og Mellemerika løb af stablen den sidste uge i januar, og hermed rykkede frihandelsaftalen nærmere. Der er nu bare to runder tilbage, før aftalen kan træde i kraft i 2010.

”Således oplever de NGO'er, som arbejder med emnet at blive holdt ude fra deltagelse [...]”

I forbindelse med forhandlingerne udtrykte civilsamfundene i begge regioner deres bekymringer og ønsker for både forhandlingsforløbet og aftalens udfald.

Det er blandt andet bekymrende, at det konsekvens-studie, der skal vurdere og analysere konsekvenserne af aftalen for befolkningerne i de berørte mellemerikanske lande, ikke bliver færdigt, før aftalen skal skrives under. Resultatet af undersøgelsen vil ellers være gavnligt at tage i betragtning, skulle man mene. Men det bliver altså ikke muligt at benytte dette i udformningen af aftalerne.

Ligeledes er der bekymring for civilsamfundets rolle. Fra start har det været besluttet at inddrage civilsamfundet, men desværre har der ikke været plads til det brede civilsamfund, men kun en enkelt gruppe på hver side. Således oplever de NGO'er, som

arbejder med emnet at blive holdt ude fra deltagelse med den begrundelse, at ”civilsamfundet” allerede er konsulteret. Kravet er derfor at åbne op for de organisationer, der måtte ønske at deltage og i øvrigt at give mulighed for dialog på tværs af Atlanterhavet.

”Med tanke på de førnævnte EPA'er er det svært ikke at blive bekymret over den linje, EU fører i sine bilaterale aftaler.”

Bekymringerne for selve aftalen er ikke ulig de, der gælder for de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene (EPAerne). De er centreret omkring de forhandlingsemner, der rækker ud over WTO-forhandlingerne nemlig de såkaldte Singapore-emner, altså offentlige indkøb, konkurrence og investeringer. Man undrer sig også i Mellemerika over, hvorfor EU inddrager disse emner, som netop, af hensyn til udviklingslandenes ønsker, er holdt ude af WTO.

Med tanke på de førnævnte EPA'er er det svært ikke at blive bekymret over den linje, EU fører i sine bilaterale aftaler. De går langt udover WTO-forhandlingerne og styrker ikke incitamentet til at afslutte Doha-runden foreløbig.

G20 topmøde i London

Af Henrik Bang Andersen, medlem af Afrika Kontakts bestyrelse

Torsdag den 2. april mødes G20-gruppen af lande i London til deres andet topmøde om den finansielle og økonomiske krise.

På gruppens sidste topmøde i Washington sidste år indgik landene en "forpligtelse til de frie markedsprincipper, inklusiv retssikkerheden, respekt for den private ejendomsret, åben handel og investering og konkurrencedygtige markeder". Som sådan er der altså stadig tale om et forsøg på at bevare den eksisterende finansielle arkitektur.

"Den manglende vilje til at levere et udviklingsvenligt resultat [...], er det første konkrete bevis på G20-gruppens ineffektivitet [...]"

To uger efter topmødet i Washington blev det klart, at målet om "genopretning af den globale vækst" i virkeligheden kun gjaldt for G20-gruppen selv, idet landene på FN-topmødet "Financing for Development" om finansiering til udviklingslandene allerhøjest formåede at svinge sig selv op til en gentagelse af Monterrey-løfterne fra 2002.

Doha-udviklingsrunden kom også igen på dagsordenen, idet G20-gruppen lovede at levere en global handelsaftale inden udgang af 2008. Alligevel måtte WTO's generaldi-

rektør, Pascal Lamy, den 11. december meddele, at runden ikke ville blive afsluttet. Den manglende vilje til at levere et udviklingsvenligt resultat i 2008, er det første konkrete bevis på G20-gruppens ineffektivitet samt en alvorlig brist for landenes selvudrømte rolle som "driving-force" i reguleringen af den globale økonomi.

"G20-gruppen er ikke et legitimt organ for global regulering."

G20-gruppen er ikke et legitimt organ for global regulering. Meget lidt af gruppens hidtidige arbejde peger mod et finansielt system, der kan blive til gavn for de fattigste lande. Men det er en forbedring af G8, og gruppen kan tjene som et vigtigt og uformelt forum for koordineret og øjeblikkelig handling mellem de største økonomier.

Det kræver dog, at det kommende topmøde i London ikke underminerer men snarere supplerer reformer og styrkelsen af FN's Generalforsamling, som er det eneste legale forum for global regulering; samt at den Afrikanske Union på samme måde som EU tildeles fuldgyldigt medlemskab som repræsentant for de fattigste lande i Afrika.

Trafikforliget er ikke så grønt

Af Christian Ege, formand for Det Økologiske Råd

Trafikforliget omfatter mange investeringer i jernbaner og veje. Samlet set er forliget på ca. 90 mia. kr. frem til 2020 – fraregnet Fehmernbro og metro.

"Regeringen sætter lighedstegn mellem investeringer i kollektiv trafik og bedre miljø, men det er for simpelt."

De største poster i den kollektive trafik er nye signaler, som vil gøre togrejser hurtigere og mere præcise. Desuden investeres i strækningen København-Ringsted samt dobbeltspor flere steder. Det vil betyde bedre kapacitet i hele jernbanesystemet. Der gives en mindre medfinansiering til letbaner i København og Århus og pujler til at forbedre kollektiv trafik og cykeltrafik.

Den kollektive trafik styrkes derfor ganske betydeligt i planen, men der investeres også i en lang række motorvejsstrækninger. Kapaciteten forbedres for biltrafikken omkring København, i Trekantområdet og på Fyn, og det betyder generelt flere kørte km på vejene.

Regeringen sætter lighedstegn mellem investeringer i kollektiv trafik og bedre miljø, men det er for simpelt. Investeringerne vil betyde, at vilkårene forbedres både for biler og kollektiv trafik, og det øger generelt mobiliteten. Men det vil ikke i sig selv få mange bilister til at tage den kollektive trafik.

Investeringerne skal suppleres med indførelse af kørselsafgifter (road pricing), og det er udformningen heraf, der bliver afgørende for, om trafikforliget vil gøre transportsektoren mindre energiforbrugende.

“[...] om man kan kalde trafikforliget grønt eller ej, kommer helt an på, hvordan kørselsafgifterne udformes.”

Man får kun en radikal reduktion af transportsektorens energiforbrug og miljøbelastning, hvis man gør det markant dyrere at køre bil og hurtigere at køre kollektivt. Regeringen lægger op til, at det samlede provenu fra bilskatte ikke må øges. Det er vi ikke enige i – det er i mange år blevet billigere at køre i bil sammenlignet med at køre kollektivt.

Alligevel kan man godt inden for den ramme sænke trafikens CO₂-udslip, men kun hvis man gør de mest energiforbrugende biler dyrere at køre i og de miljøvenlige væsentligt billigere. Så om man kan kalde trafikforliget grønt eller ej, kommer helt an på, hvordan kørselsafgifterne udformes. Men positivt er det, at der kommer længe ventede forbedringer for særligt tog- og cykeltrafik.

Status på krisen ved World Social Forum i Belem

Af Niels Johan Juhl-Nielsen, aktivist i Danmarks Sociale Forum

På niende år blev World Social Forum (WSF) afviklet parallelt med World Economic Forum i Davos. I 2009 var WSF tilbage i Brasilien, nemlig i Amazon-regionen i Belem i provinsen Para, der i størrelse matcher Frankrig to gange. Men hvor 2500 ledere mødtes i Davos, var det 130.000 græsrodder, der mødtes i Belem.

“Bolivias præsident Evo Morales henviste eksplicit til betydningen af et godt resultat ved FN’s Klimakonference [...]”

WSF indledtes med en demonstration på over 100.000 mennesker. På andendagens aften indbød fem latinamerikanske præsidenter til møde i byen. Bolivias præsident Evo Morales henviste eksplicit til betydningen af et godt resultat ved FN’s klimakonference i København, da han omtalte sårbar-

heden i Amazon-regionen. Morales fandt heller ikke, at de fattige i Amazon-regionen skal betale for en klimakrise, som andre har skabt.

“På de mange tusinde workshops og seminarer [...] var [...] fokus på den multidimensionale krise, verden står overfor.”

På de mange tusinde workshops og seminarer, der var sat op til dette års WSF, var det et gennemgående træk også at sætte fokus på den multidimensionale krise, verden står overfor. Mange ville have svar på, hvad der er det specielle ved denne krise. På en workshop organiseret af det akademiske netværk Transform blev der givet tre særlige og sammenhængende træk for krisen: For det første, at den periode hvor nylibera-

lismen har kunnet virke som et virkemiddel, nu definitivt er slut. For det andet, at den periode hvor vinderne fra 2. Verdenskrig har kunnet bestemme en arkitektur med internationale institutioner (Verdensbanken, IMF og handelssystem), og hvor USA havde det absolutte hegemoni, nu også definitivt er afsluttet. Og for det tredje, at planeten nu er belastet ud over sin kapacitet.

Klimaet havde sine egne workshops, og på sidstedagen kunne et af 22 netværk samles om en udtalelse om kampen mod klimaændringerne. Et netværk med base i København og allerede omfattende 25 lande kaldte til international koordinering med henblik på aktiviteter i forbindelse med COP 15 klimatopmødet i København.

ARRANGEMENTER

Den 2. marts
Kl. 17.00-19.00
Fælledvej 12, København N
opgang B, Auditoriet 1. Sal

Debatmøde: Zimbabwe - hvad nu?

Hvad er situationen i Zimbabwe? Hvordan er perspektiverne for demokrati og udvikling i landet?
Debatmødet arrangeres af Mellempfolkeligt Samvirke. Det er gratis og åbent for alle interesserede. Tilmelding er ikke nødvendig.
Se det fulde program på www.ms.dk/arrangementer

Den 12. marts
Kl. 17.00-19.00
Fælledvej 12, København N
opgang B, Auditoriet 1. Sal

Debatmøde: Kvinders kamp for jord

Kvinder har i hele verden ikke samme rettigheder til jord som mænd. Hør hvordan kvindernes situation ser ud i blandt andet Nepal og Tanzania, og hvad der kan gøres for at ændre på denne situation.
Debatmødet arrangeres af Mellempfolkeligt Samvirke.
Læs mere på www.ms/frivilig.dk

Den 19. marts
Kl. 17.00-19.00
Fælledvej 12, København N
opgang B, Auditoriet 1. Sal

Debatmøde: Konflikt og fred i DR Congo

Hvad er baggrunden for den langvarige og blodige konflikt i DR Congo?
Debatmødet arrangeres af Mellempfolkeligt Samvirke. Det er gratis og åbent for alle interesserede. Tilmelding er ikke nødvendig.
Se det fulde program på www.ms.dk/arrangementer

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.
Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com
Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:
www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, 92-gruppen, Johanne Floris og Tine Schrøder Larsen, WWF Verdensnaturfonden

Tidligere numre kan ses på

www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark

Nørrebrogade 68 B

2200 København N

T 35 24 50 90

E 92grp@92grp.dk